

Van harte welkom bij deze audio-inleiding voor de dansvoorstelling Contre-Jour, een choreografie door Alexander Vantournhout van dansgezelschap not standing. De voorstelling vindt plaats op 13 november.

Mijn naam is Victoria Hopchet en ik zal die avond ook de audiodescriptie verzorgen.

Ik geef jullie nu wat meer uitleg bij Contre-jour zelf. De voorstelling speelt zich af op een zandvlakte en wordt uitgevoerd door vijf dansers. Achter de zandvlakte hangt ook een wit doek, waar in het laatste deel een bovenaanzicht van het podium wordt geprojecteerd. De dansers laten verschillende sporen na in het zand en wissen die ook steeds weer uit om plaats te maken voor nieuwe indrukken, een nieuwe choreografie. Maar ook om te kunnen verdwijnen, want het achterlaten van sporen kan gevaarlijk zijn, zowel voor mensen als in de dierenwereld.

Contre-jour is de nieuwste voorstelling van het gezelschap not standing, onder leiding van Alexander Vantournhout. Het is **de** eerste keer dat Alexander alleen als choreograaf dienstdoet en niet zelf het podium opgaat. Hij volgde een circusopleiding aan ESAC, l'École Supérieure des Arts du Cirque en een dansstudie aan PARTS, de Performing Arts Research and Training Studios.

Deze diverse achtergrond heeft uiteraard ook een invloed op zijn bewegingstaal, een hybride stijl die inspiratie haalt uit danstechnieken, gevechtkunst, circus, yoga, anatomie en de dierenwereld. Een andere invloed van zijn circusopleiding is dat hij zijn creaties **altijd** start vanuit een fundamenteel bewegingsonderzoek. Dit wil zeggen dat hij de fysieke mogelijkheden en het krachtspel van het lichaam gaat onderzoeken, hoe de botten, spieren en weefsels samenwerken en in elkaar zitten. Hij begint dus vanuit de beweging zelf, vanuit het lichaam als bewegend gegeven, zonder na te denken over wat het betekent. Dit in tegenstelling tot het vinden van een concept waar dan vervolgens bewegingen op worden geplakt.

De term Contrejour haalde hij uit de fotografie. Het is een techniek waarbij de camera naar een lichtbron gericht staat en het onderwerp zich dus scherp aftekent. Het roept het idee op van schimmen, een schaduwspel, van vijf lichamen die zich tijdens de voorstelling door een desolaat landschap verplaatsen.

Dit desolaat landschap wordt vertegenwoordigd door een zandvlakte, die praktisch heel het podium bedekt. Het zand wordt afgebakend door een kleine

zwarte rand die een grote vierkant vormt op het podium. Belangrijk om weten is dat het “zand” eigenlijk geen zand is, maar gegranuleerde kurk. De warme kleur van de kurk doet denken aan Sahara-zand, maar de keuze is ook praktisch. Kurk is namelijk veel lichter dan zand en dus makkelijker te transporteren. Voor de voorstelling zal er ook de mogelijkheid zijn om het zand te voelen.

In de rest van de inleiding en in de audiodescriptie zal ik wel de term “zand” blijven gebruiken.

Contre-jour haalt verschillende thema's aan, die ook weerspiegelt worden in de structuur van de dans.

In het eerste deel van de voorstelling bewegen de dansers zich eerst individueel door de ruimte. Ze halen de inspiratie voor hun manier van bewegen onder andere uit de dierenwereld.

In de dierenwereld kan het nalaten van sporen namelijk een kwestie van leven en dood zijn. Het onzichtbaar maken van bewegingen of misleidende sporen creëren wordt dan levensbelangrijk. Daarom verdiepte Vantournhout zich in zijn bewegingsonderzoek in de manier waarop sommige dieren hun sporen minimaliseren of veranderen. Directe registratie of “perfect walking” is een manier van bewegen waarbij het dier zijn achterpoot bijna direct in de afdruk van de corresponderende voorpoot plaatst. Dit geeft de achterpoten meer houvast op ruw terrein, maar helpt ook prooidieren om hun prooi te besluipen. Die kunnen zien waar ze hun voorpoten plaatsen en door hun achterpoten op dezelfde plek te zetten, kunnen ze geruisloos bewegen. Katten en katachtigen kunnen zich bijvoorbeeld perfect registreren. Deze manier van bewegen wordt ook in de voorstelling gebruikt, maar de dansers maken er verschillende variaties op.

Het nalaten van sporen herinnert ook aan de oorspronkelijke betekenis van het woord choreografie, namelijk “schrijven met bewegingen”. De dansers creëren verschillende indrukken en sporen, maar wissen die ook telkens uit wanneer ze voortbewegen. Vantournhout speelt hier met het concept van in- en uitschrijven, waarbij steeds plaats gemaakt wordt voor nieuwe choreografie. *De bewegingen laten indrukken achter: in de mulle ondergrond maar ook in het geheugen van de kijker. Als in een film trekken vijf lichamen voorbij, doorheen het desolate landschap.*

In dit volgende deel van de voorstelling helpen deze vijf individuen elkaar als groep, door collectieve bewegingen, maar evengoed door ruimte te geven aan solo's en duetten. Troost en weerstand weerklinken doorheen het afwisselende spel van samen en alleen.

In het laatste deel komt één van de eerste inspiratiebronnen voor Contre-jour aan bod, namelijk de grenssituatie tussen Mexico en de Verenigde Staten. Daar gebruiken de grenspatrouilles zelfgemaakte vegers of 'sweepers' om het zandoppervlak aan de grens schoon te maken. Wanneer de migranten 's nachts oversteken, kunnen de patrouilles de volgende ochtend zien hoeveel mensen het gebied oversteken. Zo houden ze hun statistieken up to date. Het vegen van het zand brengt dus in kaart hoeveel mensen de grens oversteken. Ook op het podium is er een sweeper aanwezig, een brede borstel die door de dansers wordt gebruikt om het zandoppervlak weer glad te maken, zodat ze het telkens opnieuw kunnen overschrijven. In dit deel wordt ook een bovenaanzicht van het podium geprojecteerd op het witte doek achter de zandvlakte.

Zonder dansers geen voorstelling natuurlijk. Ik stel jullie hier voor aan de vijf performers van Contre-jour, die elk een diverse achtergrond hebben in o.a. dans, musical en circus.

Philomène is een interdisciplinaire bewegingskunstenaar uit Luxemburg. Ze heeft een achtergrond in circus, atletiek, gevechtssport, hedendaagse dans, yoga en tai-chi. Voor Contre-jour draagt ze een aansluitende lichtblauwe t-shirt met lange mouwen op een blauwe short.

Noémi is afkomstig uit Marseille en is al sinds jonge leeftijd bezig met circus. Ze studeerde aan het ENACR, l'École Nationale des Arts du Cirque de Rosny-sous-Bois, en volgde een circusopleiding, maar verdiepte zich ook in hedendaagse dans. Haar bewegingstaal ligt daarom op de grens tussen circus en dans. In deze voorstelling draagt ze een brede khaki-kleurige t-shirt met korte mouwen op een muntgroene legging.

Ariadna is een danser en maker uit Barcelona. Ze studeerde aan SEAD, de Salzburg Experimental Academy of Dance en werkte samen met Roberto Olivan, Keren Levi, Claudio Rojas, Tom Dale en Les Argonautes. Ze danste de voorbije jaren ook in The Sea Within van Lisbeth Gruwez van het gezelschap Voetvolk. Door haar uitgebreide palmares is ze een veelgevraagd lesgever en begeleidde reeds workshops in Deltebre Dansa, ESAC, Impulstanz en meer. In

Contrejour draagt ze een oranje broekpakje zonder mouwen en met korte pijpen. Het ritst vooraan dicht.

Tina is afkomstig uit Praag. Ze studeerde aan P.A.R.T.S. en werkte sindsdien samen met Roberto Olivan, Milan Tomásik en Thomas Ryckewaert. Ze danste ook mee in de muziekvideo ANIMA van Paul Thomas Anderson met de muziek van Thom Yorke. Met haar onderzoekscollectief Ferus Animi//Terra Nova onderzoekt Tina hedendaagse bewegingstaal in nauw verband met wetenschappelijke concepten. In Contre-jour draagt ze een doorschijnend, donkerblauw T-shirt met driekwart mouwen. De ene mouw is wit en de andere zwart. Onder de aanspannende T-shirt is haar driehoekige zwarte beha zichtbaar. Ze draagt ook een losse zwarte short met brede witte strepen aan de zijkant.

Aymara is een danser en performance-artiest uit Argentinië en woont sinds 2009 in Brussel. Haar eerste danspassen werden gezet in de traditionele Argentijnse volksdans en ballet. Momenteel is ze actief binnen de hedendaagse dans, theater en performance. Sinds 2011 werkt Aymará nauw samen met het dansgezelschap Ultima Vez van Wim Vandekeybus, choreograaf Ayelen Parolin en regisseur Ariaah Lester. In Contrejour draagt ze een losse rode short met een oranje streep aan de zijkant. Daarboven draagt ze een licht doorschijnend zwart hemd.

Een laatste element van deze voorstelling is de muziek. Doorheen de voorstelling zingen de dansers live. Ze hebben geen zangachtergrond, maar kregen hulp van een zangcoach. De liederen komen van hen zelf, uit hun eigen geschiedenis en cultuur en belichamen het reizen, het op weg zijn, maar ook het samenzijn. Zoals ook in de dans wordt afgewisseld tussen samen en alleen, wordt ook hier plaatsgemaakt voor zowel samenzang als solo's en duetten. Het zingen wordt gebruikt als iets dat hen begeleidt en voorttrekt, maar ook als een manier om samen te komen.

Buiten het gezang komt er weinig geluid aan deze voorstelling te pas. Soms wordt het geluid van het zand versterkt, maar wat vooral te horen zal zijn is de inspanning van de dansers en de bewegingen die ze maken in het zand.

Tot zover de audio-inleiding van Contre-jour. Ik hoop jullie talrijk aanwezig te weten op 13 november. Daar zal ik deze inleiding ook nog eens herhalen. Hopelijk tot dan!